

"Jo, holka, dědouch už teď jezdí jako ponocnej. Ale dřív, to ho nesměl nikdo předjet, jinak bych s ním nemluvila." Nevěřičně kouknu na svoji osmdesátiletou babičku. V očích ji jiskří, ona to myslí vážně... Kroutím hlavou: "Babi?" Mávne rukou: "Nesměl!" "Nejdál jsme byli v Brně, na okruhu," sní dál, "bylo to zamlada a na motorce. Pak jsem na tý mašině jezdila do práce," ukazuje mně svůj modrý skládací řidičák. "Tak to je rarita, babi. Kdy pojedeme?" "Ale dej mně pokoj, už bych na to nevylezla," jde ke skřínce s kazeťákem a šoupne tam alespoň "pořádný truck song".

{jathumbnail off}

Sousedka šoféruje kamion, sestřenice v autoškole dodělává kvalifikaci na traktor, kamarádka na letadlo. Genderové stereotypy nám tu, na konci světa, zdá se, nehrozí... Všude to máme daleko, takže za volant musíme takříkajíc všichni, bez rozdílu. I když?

Vidím palec nahoru, beru stopem svého bývalého studenta. "Teď mě prosím naváděj, Kubo!" "Já na cestě moc nepomůžu, nemám řidičák." "Co?" "No nemám. Kdybych ty peníze na něj i měl," směje se, "raději bych je investoval jinač." "To je dost nepraktické, bez auta, ne?" "Neřekl bych. Zatím jsem ho nepotřeboval."

Řídím ráda, ale kolem mě přibývá lidí, kteří dávají přednost hromadné dopravě. A důvody jsou různé – finance, nechuť k řízení, větší pohodlí, ulehčení přírodě, znechucení z okolní agrese... Každopádně my, druzí, to máme jinak. Prostě občas rádi cítíme prohnutí v zádech, volání dalek, svobody, dobrodružství cesty ve vlastních rukou. I když?

BUM!

Z nabouraného vozu leze nervózní dědula, za předním sklem se mu klepe pištěcí jezevčík. Taky se klepu, ale nepískám. Nervózní jsem. Dostala jsem pořádnou drbu do boku auta. Všichni

Holky a mašiny, záplaty na... - Broumovsko

Napsal uživatel Eva Kroupová (kudrnatě žensky)
Pondělí, 14 Říjen 2019 04:51

jsme naštěstí v pořádku, vina je na straně kolegy. Každopádně moje touha po adrenalinu se rychle vsakuje do asfaltu, je náhle pryč. Strach ze smrtelnosti mi natrhnul kalhoty.

STOPKA!

Ženeme se na vlně adrenalinu, v tempu, v závratné rychlosti, v opojení z vlastní dokonalosti, ve víru neomylnosti, na hrotu výkonnosti. A nejen na silnicích! V nespokojenosti, úzkosti ze selhání, ze zranitelnosti, vlastní slabosti a porazitelnosti přidáváme plyn. Víc! Dál! Rychleji! Vepředu! Hned! Až pořádná rána nás zmrazí, zastaví, donutí sundat nohu z podlahy, zpomalit a přehodnotit.

TAKŽE KOLAMA DOLŮ!

Nějaká ta záplata se sice občas najde, ale občas taky ne. Rozhodně ne na všechno. Buďme proto opatrní – budoucnost je plná zatáček a na cestách, i těch životních, to proklatě klouže!

.pagenavbar{z-index: 0;}

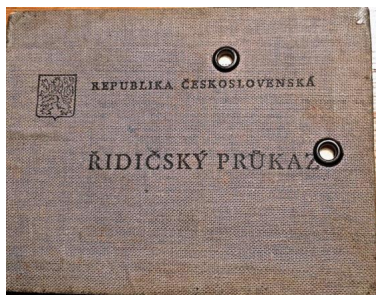

[zpět na článek](#)

.pagenavbar{z-index: 0;}

Holky a mašiny, záplaty na... - Broumovsko

Napsal uživatel Eva Kroupová (kudrnatě žensky)
Pondělí, 14 Říjen 2019 04:51

[zpět na stránku index: 0;](#)

[zpět na článek](#)